

κερμον νυν υβρ' αυτου ακουειν δεσιν, ηνα μη
 κωλυσωσι τωδ' αλλοις ορθως δικαζειν· επαν
 δε ακουσωσι, τότε, ποιειν οπι αυ' εδελωσιν.
 εα δε το πληθος θορυβη, μη τοις κρεινοιση,
 αλλ' εαυτωδ' οπι πληξον. το υβρ' γδ επινοεισ
 επι πμειν, οργην εργαζειν· τωδ' η εαυτωδ' οπι πλη-
 ξω κη λεγειν η μαρτυρικειν, συζηταμεισ ποιησθ
 τυχειν. δει γη κη δειδωθ' η κρειπθονου θυμωδ'
 αυτου ακουσαι τυ λογου, κησ' απειδ' αν μιλιοισι
 κρυβδην τιω· ηη φρον φερειν, ηδη τιω δια-
 νοιαν φανερα πιδεσθαι. συληηδ' ελω δε τοις
 θορυβοις απαντητομυ κεραλαωδωδ', η γνω-
 μαισ, η ενδυμεισσι, θεικνωτες του θορυ-
 βουδντας, η τοις δικαιοις, η τοις νομοις, η τυ
 συμφεροντι της πολειωσ, η τυ κελυδ' αναπα-
 μβωις. ου γδ ηη τοιουτου δεσιν οπι μεγαλιστε
 πωυσαι του ακουοντασ θορυβουδντασ. τωδ' υβρ'
 οιωσ' απειδ' ακροτασ περιχεταληψουσι,
 ως δει γη ηδεται, κησ' οπως τοις θορυβοις α-
 παντητεον, ου ηη περιετριμωδ' εσμεν. τα
 δε υπο ηηδ' απταγωνιστων οπιδοξα λεγεσθαι
 παλιν, ως δει περιχεταλαμβανειν, υποδει-
 ξωσ' οτωσ' οιωδ' ουδρειται αυτωσ' παντα, ησ' ου
 ερωδ', αλλ' ο τουτου εσποσ' υπαψηθησ' εσται κη
 παλιν πινδαμοσ' αυτον, τοδε κη τοδε
 μιλην λεγειν. ου υβρ' οιωσ' τοις απερερον λο-
 γοις ουτω δει τα οπιδοξα λεγεσθαι υπο ηηδ'
 εναντιαν περιχεταλαμβανουτα διαλυειν,
 κησ' απειδ' η ποιειν. κησ' γδ κησ' παου εχουε η
 τα περιδιαβεβλημωδ', ουχ' ομοιωσ' φανεται
 μεγαλα τοις ηδη περακκησοσιν. εα δε του
 υστερις λογουσ' εχωμωδ', κησ' οι εναντιοι περι-
 χεταληφοτεσ' εσσι, α μιλιομωδ' λεγειν,
 απεροχεταληπθον δεσιν αυτα, λυοντα τιν-
 δε τον εσπον· ουτωσ' δε· ου μωνον μου κε-
 τεψουσαι πολλασ' απειδ' υμωσ', αλλα κησ' σα-
 φωσ' ειδωσ' οπι εζελεγω αυτον, προκετε-
 λαβε μου τον λογον κησ' απεδοθεβαλεν, εν υ-
 μεισ μη ομοιωσ' αυτωσ' απεσεχητε, η ερωδ' μη
 επαισ' απειδ' υμωσ' αυτον, δια το διασεσυρθησ'
 απερερον υπο τουτου. ερωδ' ομωσ' δεσιν του
 εμοιωσ' λογουσ' παρ' εμου πινδαμωδ' αυτωσ' υμωσ',
 αλλα μησ' παρ' τουτου. εδ' δε κησ' ταυδ' εσσι
 απροδιεσυρε λεγων, α φιμι ου μικρα σημεια
 εδ' το μηδεν υμωσ' πε τον λεγειν. κησ' κησ' δε
 κησ' ευεπιπθωσ' εν φιλοκπητη τεχνηωδ'
 ποσ' απειδ' ταυδ' εδ' ταυδ'· λεξω δε ερωδ', κησ' μου διαφθεισεσ' δοκη, λογουσ' υποσασ' αυ-
 τωσ' ηδ' ακηκηνωσ'. Αλλ' εδ' εμου γδ ταυτασ' μαθηση κλησιν· ο δε αυτωσ' αυτον εμφανεισ' σοι λεγων,

A vt sese nunc ad audiendum praestent, ne
 aliis recte iudicandi impedimento sint:
 cum vero audierint, vt tunc quicquid li-
 buerit faciant. Sin multitudo omnis tu-
 multuetur, non ipsos iudices, sed ipsum te
 corripias oportet. Nam si illis molestus
 fueris, iram in te contrahas. Si te vero ac-
 cusaris, ac dixeris deliquisse, vt veniam
 consequare facile praestabis. Opus est etiā
 iudices deprecemur, vt nos dicentes be-
 nignē audiant, & quarū rerum clam sen-
 tentiam sunt laturi, iam perspicuam men-
 tem ponat. Vt autē breuiter cōplectamur,
 turbis summatis occurremus vel senten-
 tiis, vel commotationibus, ostendemus
 que perturbantes aut iusto, aut legitimo,
 aut publico vili, aut honesto repugnare.
 Ex hisce nanque maximē fit, vt auditores
 à tumultibus acquiescant. Quomodo igitur
 praecupationibus apud auditores ven-
 tendum sit, & quo pacto turbis occur-
 rendum, ex antē dictis cognoscemus. Quae
 autem ab aduersariis verisimiliter dici po-
 terunt, rursus quomodo praevenienda
 sunt, demonstrabo. Fortēque suam defle-
 bit inopiam, cuius non ego quidem, sed
 huius mos erit causa. Et rursus, Audio ip-
 sum & hoc, illudque dicturum. In superi-
 ore ergo oratione, quae aduersarij dictu-
 ri videantur, sic praecupando & soluere,
 & infirmare oportet. Etenim tamen si fir-
 missima sunt, quorum insinulamur, non
 itidem magna iis, qui iā antea audierint,
 videntur. Quod si secunde in dicendo par-
 tes nobis datae fuerint, & aduersarij quae
 dicturi sumus praecuparint, ea rursus
 contrā anticipando, ita à nobis soluenda
 sunt: hic autem nedum multa de me men-
 titus apud vos fuerit, sed certō sciens sese
 à me redargutum iri, meam orationem oc-
 cupando calumniā dedit, ne ea, quam or-
 ranti sibi praestiteratis, in me audiendo at-
 tentione sitis: vel ne ipse orationem ha-
 beam apud vos ob eam, quam hic de me
 prius calumniam habuerit. Sed planē pu-
 to oportere vos meam dictionem ex me
 ipso potius, quam ex aduersario meo co-
 gnoscere: & si haec ab eo sunt prius dicen-
 do insinulata, quas non mediocres dixe-
 rim esse coniecturas, eum nihil nunc fanī
 didicisse. Vt ut autē & Euripides in Phi-
 loctete pulcherrimē hac specie hoc mo-
 do: Dicemus ipsi sciet, hoc hic nostrū a putat ianā
 perdidisse dictionē, suggestēs iniuriā fecisse. Vt
 ex me meas res discere sese praedet hic de se loquēs.